

III. Osiem potrzeb wszystkich istot ludzkich

Czynnik *W*

Potrzeba *czułości*, zainteresowanie tym, co cielesne, delikatne, ciepłe, co jest źródłem *przyjemnych doznań*. Potrzeba dotykania i macy. Pragnienie przyjmowania i dawania: skłonność do oddawania się i do przyjmowania. Nazwaliśmy tę potrzebę *kobiecością* i *czułością*, wiedząc, że ta potrzeba występuje również u każdej osoby płci męskiej i nawet powinna istnieć.

Czynnik *K*

Potrzeba wykorzystania własnej *sily fizycznej* i jej wypróbowania. Przyjemność przewycięzania oporu przez bycie „twardym”, wola przeciwstawienia się i potęgę (siłę) uderzenia. Działanie fizyczne przynosi dobre samopoczucie fizyczne, a panowanie nad przeszkodami zwiększa zaufanie do siebie. Dochodzenie do celu pomimo przeszkody rodzi uczucie potwierdzenia swojego „ja”, zwycięstwa.

Czynnik S

Ukierunkowanie socjalne, z dwoma dyspozycjami:

S_H **Dyspozycja do pomagania**, potrzeba czynienia dobra, potrzeba fizycznego bycia z bliskimi, z bliźnimi, ze zwierzętami i roślinami. Zainteresowanie odnosi się do wzrostu, ewolucji i rozkwitu wszystkiego, co żywe.

S_E **Energia**, energia wewnętrzna, psychiczna i zainteresowanie energią zewnętrzną we wszechświecie.

Jako **energia wewnętrzna** to odwaga, popęd do działania i potrzeba ruchu, potrzeba zmiany miejsca i różnorodności, zaafierowanego działania, potrzeba niezależności, potrzeba wolności i wola bronienia się przed ograniczeniami i opieką, mogącą doprowadzić do wybuchów wściekłości i złości. Poszukiwane są napięcie, biegunowość, zdziwienie, przygoda i ryzyko.

Zainteresowanie **energiją zewnętrzną** manifestuje się ukierunkowaniem na wszystko, co się porusza, wszystko, co znajduje się w biegu życia, wszystko, co ma przejaw dynamiczny (żywiolowy). Może to dotyczyć ruchów silników, modyfikacji natury lub rozwoju ekonomicznego i politycznego. Jest to potrzeba powodowania takich stanów i destrukcji wszystkiego, co może być trwale i niezmiennie.

Czynnik *Z*

Potrzeba pokazywania: pokazywać i widzieć, patrzeć.

Pokazywać:

Człowiek może się pokazywać, lub pokazywać swoje dzieło i, przez to, być akceptowanym, rozpoznawanym i uznanym przez innych ludzi. Wszystko, co może być podziwiane, obojętnie gdzie i wszystko, co może zadziwiać, wszystko, co może być widziane, usłyszane lub zrobione, co – na koniec – może być zaproponowane.

Potrzeba pokazywania się przejawia się w pojęciu przedstawiania. Człowiek może sobie nadać ekspresję, wyrazistość. Gdy nie może się pokazać, lub pokazywać swego dzieła, to może pokazywać dzieła bliskich i przedstawiać je, eksponować.

Widzieć, patrzeć:

Czego to człowiek nie lubiłby widzieć; teatr, wystawa, demonstracje, telewizja... Lubimy widzieć piękne rzeczy, mamy smak piękna, *potrzebę estetyczną* i reagujemy sprzeciwem na to, co piękne nie jest.

Potrzeba pokazywania i smak piękna spełnia również istotną rolę w relacji między płciami, między partnerami.

Czynnik V

Inteligencja, rozum. Człowiek ma potrzebę *zrozumienia* świata, potrzebę jasności intelektualnej, ma potrzebę poznania. Proces intelektualny:

- rozpoczyna się z dokładną percepcją rzeczy;
- określa rzeczy, nadaje im nazwę i buduje pojęcia;
- liczy, mierzy, poddaje próbie, osądza, ocenia rzeczy;
- szereguje je, buduje kategorie, klasy;
- wprowadza je do zależności logicznych i wprowadza reguły;
- dochodzi do abstrakcji, do wniosku.

Ta potrzeba jest u podstawy woli poznania i zrozumienia. Jest koniecznym warunkiem dla naszej orientacji w świecie. Jest niezbędna dla *wszelkiego* kształcenia zawodowego. Gdy brakuje inteligencji, będzie bardzo trudno dojść do ukończenia szkoły. Jest wszakże oczywiste, że dla pewnych zawodów czynnik V będzie istotny, będzie miał większe znaczenie, aniżeli dla innych.

Czynnik G

Duch. Potrzeba praktykowania działalności duchowej i twórczej. W „ego“ znajdujemy kreatywność, źródło twórczości. Podmiot zajmuje się tym, czego nie ma, lub jeszcze nie jest rzeczywiste; tym, co jest nieznanne, nieświadome, przyszłe, skryte, tym, które jest do odkrycia, i ideami. Funkcjami duchowymi są: intuicja,

przecucie, wiara, fantazja twórcza, natchnienie, idea. Człowiek duchowy jest kimś, kto szuka sensu, związków, mądrości i prawdy schowanej najgłębiej. Duch przekracza granice rzeczywistości, w wymiarze poziomym – transgresja i pionowym – transcendencja. Rozum (V) ogranicza, wyznacza granice, realizuje, konkretyzuje. Rozum staje się sterylny bez duszy, lecz bez rozumu duch (wola: G) pozostaje w „prze-strzeni urojonej”. Człowiek duchowy „słyszy” czasami wewnętrzny głos, czuje się wtedy przymuszony by iść za tym głosem, za tą misją i jej wierzy.

III. Osiem potrzeb
wszystkich istot ludzkich

Czynnik *M*

Materia, substancja: konkret, to, co namacalne, dające się pojąć (uchwytnie).

Człowiek ma potrzebę chwytać rzeczy, przytrzymywać je i stwierdzić w ten sposób doświadczalnie świat zewnętrzny.

Odchody są dla człowieka pierwszą substancją doświadczaną w czasie wydalania i pierwszą „produkcją”. Poprzez trening czystości dziecko doświadcza zależności od innych, która będzie fundamentalna dla jego przyszłego rozwoju.

Wydalanie łączy się z pierwszą próbą wpływu woli na naturalne procesy, a odchody są dla człowieka pierwszą doświadczaną substancją i pierwszą „produkcją”. Z drugiej strony, poprzez trening czystości dziecko doświadcza zależności od woli innych osób.

Kompromis, który ukształtuje się w fazie analnej ma wpływ na całe późniejsze życie. Oto niektóre przejawy:

- Wytworzyć „dzieło”, realizację, „zrobić”. Produktywność – lub sprzeciw i duma wyrażająca się w tym, by „nie chcieć zrobić”.
- Odchody są wydalone lub przytrzymywane. Ta zdolność wpływu przejawia się później jako: chcieć „mieć” i móc „dawać”, jako: posiadać i stracić. Wykształca się też skłonność do posiadania i do kolekcjonowania.
- Odchody mogą być obmacywane: rozwija się wrażliwość dla materii, naturalności; w szerszym sensie jest to stosunek do ziemi, do tego, co „ziemskie”, do gruntu i do gleby. Być „ugruntowanym”, w sensie angielskiego „grounded”.
- Odchody są określane jako „brudne”, będą więc „eliminowane”. Rozwija się stosunek do nieczystości i do kału z jednej strony, i potrzeba porządku i czystości – z drugiej strony. Higiena i, później, wszystkie czynności „uprzątnięcia” (na przykład usuwanie nieczystości) znajdują tutaj swoją podstawę.
- Rozwija się w ten sposób doświadczenie tego, co „odchodzi” i czego „już nie ma”, więc jest ulotne. W pewnych okolicznościach oplakujemy przeszłość i pragniemy ją zatrzymać choć w pamięci. W ten sposób rozwija się zainteresowanie i „smak” dla przeszłości, dawnych rzeczy i możliwość ich zachowania, pragnienie ich odrestaurowania.

Czynnik *O*

Oralność. Wszystko, co ma związek z ustami.

O_N Potrzeba *karmienia* i zainteresowanie wszystkim, co ma związek z pokarmem.

O_R Potrzeba *mówienia*. Potrzeba rozprawiania / gawędzenia, mówienia, komunikowania ma znaczenie centralne dla naszej zdolności relacji i kontaktu z bliźnimi.